

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3254/2021
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Стефановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији пуномоћник Оливера Јовановић-Шкорић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7512/19 од 09.09.2020. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7512/19 од 09.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7512/19 од 09.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 767/2013 од 21.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању који је закључен између сада покојног ВВ као примаоца издржавања и тужене ББ као даваоца издржавања, који је оверен пред Првим општинским судом у Београду 20.07.2009. године под бројем ЗР 425/09. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 384.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7512/19 од 09.09.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиље захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. О захтеву тужиље за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. С`тога без обзира на позивање тужиље на разлоге из образложења назначених другостепених одлука и одлука Врховног касационог суда (које нису приложили уз ревизију), а из којих произлази другачије чињенично стање у односу на овај спор, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиље ради уједначавања судске праксе. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању поднета је 04.01.2013. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 500.000,00 динара.

С`обзиром, на то да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању у коме вредност предмета спора побијаног дела (500.000,00 евра) очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић